

repræsentanter og administrationen af den sjette ferieuge. Også på det statslige område kører forhandlingerne helt planmæssigt. Og sådan skal det jo være, for der er i Danmark en lang og god tradition for, at overenskomstparterne forhandler uden indblanding udefra.

Når det er en god idé, hænger det jo bl.a. sammen med, at ingen andre end arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanterne på de enkelte områder har, kan man sige, det detaillkendskab til forholdene inden for de enkelte sektorer, som der skal til, og derfor er det jo dem, der har de bedste forudsætninger for at nå frem til et afbalanceret forlig, der tilgodeser de særlige hensyn, der gør sig gældende på de respektive områder.

På samme måde er der også en god tradition for, at arbejdsgiverne drøfter forskellige spørgsmål undervejs i forløbet, på samme måde som det jo også foregår på organisationssiden, men at man omvendt afholder sig fra at involvere sig i eller kommentere forløbet på de øvrige områder. Derfor er jeg her i dag ikke i en position, hvor jeg skal stå og kloge mig på de kommunale eller regionale overenskomstforhandlinger.

For så vidt angår staten, har jeg allerede sagt, at det hele kører planmæssigt, og det ville være uklogt, og det ville i øvrigt også stride mod sædvanlige spilleregler at komme med udmeldinger om forløbet midt i en igangværende forhandlingsproces. Jeg har sådan set – og har haft det hele vejen igennem og har det fortsat – stor tiltro til, at de respektive parter selv, som de jo også har vist tidligere, kan nå frem til et bæredygtigt resultat, og derfor synes jeg sådan set, at den bedste håndsækning, vi her i Folketinget kan give til de igangværende overenskomstforhandlinger, er at give parterne arbejdsro.

Med hensyn til de offentligt ansattes lønvilkår, som jo har spillet en vis rolle i debatten på det seneste, vil jeg dog gerne her i dag benytte lejligheden til at understrege den kendsgerning, at de ansatte i staten, kommunerne og regionerne igennem en lang årrække har haft en lønudvikling, der er parallel med lønudviklingen på det private arbejdsmarked. Det skyldes jo, at vi har aftalt en særlig reguleringsordning, som sikrer, at eventuelle afvigelse i lønudviklingen i forhold til den private sektor løbende bliver samlet op og kompenseres i form af et supplement til de generelle lønreguleringer, der aftales som led i overenskomstforhandlingerne. Det er på mange måder et unikt instrument, som også sikrer de offentligt ansatte et unikt sikkerhedsnet.

Nu forstår jeg så, at det i nogen grad er det instrument, som Enhedslistens ordfører omtaler som narreværk. Sådan kan man selvfølgelig godt se på det, jeg tror nu ikke, at det gælder de offentligt ansatte, der altså via det her instrument har fået sikkerhed for, at hvis der var lønstigninger på det private arbejdsmarked, der lå ud over det, der var aftalt på det offentlige, så blev det efterreguleret. De oplever det ikke som narreværk, at deres lønudvikling på den måde sikres.

Jeg kan i tillæg til det her så også tilføje, at regeringen før jul indgik aftale om et supplement til økonomaftalerne med henholdsvis kommunerne og Danske Regioner med et opjusteret budgetskøn for effekten af overenskomstforhandlingerne. Dermed har vi altså givet et bidrag til at sikre en rummelig overenskomstramme allerede i 2008, og det betyder, at der nu er plads til, at parterne kan aftale lønreguleringer på niveau med det private arbejdsmarked allerede i det første overenskomstår.

Den endelige fastlæggelse af overenskomstrammen og udmøntningen heraf til løn og andre formål er imidlertid, som jeg har nævnt indledningsvis og flere gange undervejs, overladt til de respektive aftaleparter i hver af de tre offentlige sektorer. Jeg konstaterer med tilfredshed, at forhandlingerne er i gang, at de kører efter de aftalte køreplaner, og jeg imødeser resultatet af de forhandlinger og vil da gerne udtrykke et ønske om, at de lander på en måde, hvor alle parter er tilfredse med resultatet.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til finansministeren.

Så går vi over til den egentlige forhandling, og den første er hr. Frank Aaen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 10:12

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Diskussionen drejer sig om offentligt ansatte, der får alt for lidt i løn for deres vigtige arbejde med at passe børn, passe ældre, passe syge. Det er alle lige fra SOSU-assistenten til sygeplejersker, fra pædagoger til politifolk; nogle af dem starter med lønninger, som ligger på 16.000-18.000 kr. om måneden – alt for lidt i forhold til det ansvarsfulde arbejde, de har. Det er ikke bare rimeligt, at de her grupper får højere løn,